

خانواده‌ها چه باید بکنند؟

وقتی سریال خانگی با محتوای ژانر وحشت عرضه شده، خانواده‌ها باید به چند نکته مهم توجه کنند تا کودک و نوجوان آنها دچار آسیب نشود. اولین مسأله این است که اگر چنین سریالی را بنا بر هر دلیل تهیه کردند، فرزند خود را در جریان این امر نگذارند چون آگاهی فرزند از این مسأله، منجر به برانگیختگی حس کنجکاوی او خواهد شد. حتی در چنین شرایطی اگر والدین بخواهند نظارت کنند، باز هم فرزندشان به طرق ممکن سعی می‌کند به آن دسترسی پیدا کند. شاید برخی از خانواده‌ها هشدار سریال را مبنی بر محدودیت سنی جدی بگیرند و این تصور را داشته باشند که فرزندشان بیش از سنش می‌داند و با همسالانش فرق دارد در حالی که این باور نادرست است؛ چون کودک و نوجوان به واسطه تجربه‌های اندکی که دارد، امکان درک محتوای ژانر وحشت را ندارد و دیدن چنین فیلم‌هایی می‌تواند ترس عمیقی را در آنها ایجاد کند. با توجه به این که داستان سریال قطع می‌شود تا سری بعدی آن به بازار بیاید، آسیب برای فرزند به مراتب بیشتر خواهد شد.

ضرورت حساسیت خانواده‌ها

نسبت به تماشای آثار تصویری دلهره‌آور

خانه وحشت!

هشدارهایی که باید جدی گرفت

چنانچه بنا بر هر دلیل کودک یا نوجوان چنین فیلم‌هایی را ببیند، والدین باید مراقب مسائل روانی شکی ناشی از آن باشند. دیدن کابوس‌های شبانه، یکی از مواردی است که می‌تواند ناشی از دیدن فیلم ژانر وحشت باشد. علاوه بر این، چنانچه کودک یک مرتبه دچار شب‌ادراری شود، با این مسأله در ارتباط است. حالت‌هایی چون بی‌قراری و به‌اصلاح گوش به زنگ بودن، نشانه دیگری از این مسأله محسوب می‌شود. علائم دیگری چون لرزیدن یا تپش قلب نیز با این مسأله می‌تواند مرتبط باشد و والدین با مشاهده هر یک از این علائم، علاوه بر قطع عامل استرس‌زا (فیلم ژانر وحشت)، برای پیشگیری از آسیب‌های جدی، باید فرزندشان را نزد روانپزشک ببرند. افراد بزرگسال نیز مانند کودکان و نوجوانان، می‌توانند آسیب ببینند و نباید با این تصور که از دیدن چنین فیلم‌هایی نمی‌ترسند خود را در معرض فرکانس بالا و دفعات زیاد این فیلم‌ها به ویژه در قالب سریال قرار بدهند. گاهی دیده می‌شود دانشجویان به صورت گروهی در خوابگاه‌ها و خانه‌های دانشجویی، چنین فیلم‌هایی را می‌بینند و عمیقاً دچار ترس می‌شوند و به اشتباه فکر می‌کنند چیزهای غیر عادی می‌بینند و به نوعی به مرور دچار آسیب روانی می‌شوند.

رفتار منطقی داشته باشیم

نشان بدهد در نتیجه والدین در چنین شرایطی باید به صورت دوستانه مضرات دیدن چنین سریالی را برای فرزند خود بگویند و روی این مسأله نظارت هم داشته باشند. ضمن این که والدین باید به نوجوان خود بگویند که ما هم چنین سریالی را به دلیل آسیب‌هایی که می‌تواند داشته باشد، نمی‌بینیم.

اگر دوستان نوجوان او را برای دیدن چنین سریالی تشویق کرده باشند، والدین نباید فرزندشان را متهم کنند یا رفتار تند از خود بروز دهند چون چنین رفتارهایی جوابگو نیست و نتیجه عکس در پی خواهد داشت و گفت‌وگوی دوستانه بیشتر به نتیجه می‌رسد. در نهایت بعد از گفتن آسیب‌های روانی و مشکلات ناشی از دیدن چنین سریالی این خود نوجوان است که باید انتخاب کند این سریال را ببیند. والدین باید این نکته را بدانند که اگر فرزندشان به لحاظ سنی در رده ممنوعیت قرار نداشته باشد، دلیل بر عدم آسیب‌پذیری نیست و باید باز هم توضیحات لازم را به فرزند خود بدهند و او را آگاه کنند.

یکی از نقاط منفی سیستم پخش سریال‌ها یا فیلم‌های سینمایی خانگی این است که به راحتی در فروشگاه‌های مواد غذایی هم در دسترس هستند و بدون در نظر داشتن محدودیت سنی (برای فیلم‌هایی که محدودیت سنی دارند) به فروش می‌رسند که همین مسأله می‌تواند والدین را با چالش روبه‌رو کند. اگر به نوجوان گفته شود که سریال ژانر وحشت را خریداری نکنند، ممکن است واکنش تند

همه خانواده‌ها به دنبال راهی می‌گردند که اوقات فراغت خود را با آن پر کنند و از آنجا که همیشه امکان رفتن به سفر یا کارهای دیگر نیست، باید به دنبال گزینه‌های دیگری گشت. یکی از گزینه‌هایی که خرج چندانی ندارد، خریدن و دیدن فیلم‌هایی است که به آنها در اصطلاح شبکه نمایش خانگی ژانر وحشت گفته می‌شود. این فیلم‌ها پیش‌تر در قالب سریال و به صورت هفتگی ارائه می‌شوند و طرفداران خاص خود را دارند. اما واقعا محتوای همه این سریال‌ها یا فیلم‌های سینمایی می‌تواند مناسب خانواده یا افراد مختلف جامعه باشد؟ اگر برخی از این فیلم‌ها به صورت یک سریال ترسناک در دسترس همه قرار بگیرد، نتایج منفی در پی ندارد؟ اینها سوالاتی است که «دکتر محمد رضا شالبافان»، روانپزشک و عضو هیات علمی دانشگاه علوم پزشکی ایران می‌تواند به آنها پاسخ بدهد.

بدون محدودیت سنی!!!

در همه جای دنیا، سعی شده که محدودیت‌هایی را برای فیلم‌هایی که در آنها صحنه‌های خاصی وجود دارد و روی افراد تأثیر می‌گذارد، اعمال کنند و ژانر وحشت، یکی از آنها محسوب می‌شود. حتی در سایت‌هایی که چنین فیلم‌هایی را ارائه می‌دهند، تمهیداتی اندیشیده شده که افراد با سنین زیر ۱۸ سال یا زیر ۱۶ سال، امکان دسترسی نداشته باشند؛ البته همیشه برخی از افراد راه‌های فرار برای این موضوع پیدا می‌کنند و همین مسأله نظارت را تا حدودی دشوار می‌کند. متأسفانه در کشور ما توجه به سن برای دیدن فیلم‌های با محدودیت، چندان در نظر گرفته نمی‌شود و افراد با وجود محدودیت سنی یاد شده، همراه با خانواده به سینما می‌روند و چندان مسأله ورود آنها مورد توجه قرار نمی‌گیرد. همچنین بارها دیده شده که وقتی محدودیت سنی برای فیلم لحاظ می‌شود، برخی از افراد تصور می‌کنند که فیلم مهیج‌تر و جذاب‌تر است، در حالی که تعیین محدودیت سنی، حمایت از کودک و نوجوان به حساب می‌آید و خانواده‌ها باید آن را جدی بگیرند.

وحشت مستمر

ژانر وحشت، در همه جای دنیا طرفداران خاص خود را دارد و به‌طور کلی نمی‌توان جلوی آن را گرفت و در سینمای ایران نیز ساخت چنین فیلم‌هایی دیده می‌شود و افراد در قالب فیلم سینمایی ممکن است فیلم‌هایی با این محتوا را گاهی ببینند.

شاید دیدن فیلم سینمایی ژانر وحشت، برای همه افراد به شرط در نظر گرفتن محدودیت‌های سنی مشکلی ایجاد نکند، ولی وقتی ژانر وحشت در قالب سریال، آن هم سریال خانگی درمی‌آید، قطعاً آسیب‌هایی